

I Księga Królewska

Rozdział 12

1. I przyjechał Roboam do Sychem, bo się tam był zebrał wszytek Izrael, aby go królem uczynili. 2. Lecz Jeroboam, syn Nabat, gdy jeszcze był w Egipcie zbiegiem od oblicza króla Salomona, usłyszawszy o śmierci jego, wrócił się z Egiptu. 3. I posłali a wezwali go. Przyszedł tedy Jeroboam i wszystko zgromadzenie Izraelskie i mówili do Roboam, rzekąc: 4. Ociec twój włożył na nas bardzo ciężkie jarzmo, a tak ty teraz ulży trochę z rozkazowania ojca twego bardzo twardego i z jarzma bardzo ciężkiego, które włożył na nas, a będziemy ci służyć. 5. Który im rzekł: Idźcie aż do trzeciego dnia, a wróćcie się do mnie. A gdy odszedł lud, 6. wszedł król Roboam w radę z starszymi, którzy stawali przed Salomonem, ojcem jego, póki jeszcze był żywy, i rzekł: Co mi za radę dajecie, żebych odpowiedział ludowi temu? 7. Którzy mu rzekli: Jeśli dziś posłuszny będziesz ludowi temu i posłuszysz, i dasz miejsce prośbie ich a będziesz do nich mówił łagodne słowa, będąc sługami po wszystkie dni. 8. Który opuścił radę starych, którą mu byli dali, i radził się młodzieńców, którzy z nim wychowani byli i stawali przed nim. 9. I rzekł do nich: Co mi za radę dajecie, abych odpowiedział ludowi temu, którzy mi mówili: Ulży jarzma, które ociec twój włożył na nas? 10. I rzekli mu młodzieńcy, którzy z nim wychowani byli. Tak powiesz ludowi temu, którzy mówili do ciebie, rzekąc: Ociec twój obciążył jarzmo nasze, a ty pofolguj nam. Tak rzeczesz do nich: Namniejszy palec mój mięszyszy jest niżli grzbiet ojca mego. 11. A teraz: Ociec mój włożył na was jarzmo ciężkie, a ja przyłożę na jarzmo wasze; ociec mój chlustał was biczmi, a ja was będę chlustał basałkami. 12. Przyszedł tedy Jeroboam i wszytek lud do Roboama dnia trzeciego, jako im był król powiedział, mówiąc: Wróćcie się do mnie dnia trzeciego. 13. I odpowiedział król ludowi srogo, opuściwszy radę starszych, którą mu byli dali, 14. i mówił do nich według rady młodzieńców, rzekąc: Ociec mój obciążył jarzmo wasze, a ja przyłożę do jarzma waszego; ociec mój chlustał was biczmi, a ja was chlustać będę basałkami. 15. I nie pozwolił król ludowi: bo się był JAHWE odwrócił od niego, aby wzbudził słowo swe, które był rzekł w ręce Achiasza Silonitczyka do Jeroboama, syna Nabat. 16. Widząc tedy lud, że ich król nie chciał wysłuchać, odpowiedział mu, rzekąc: Cóż my za dział mamy w Dawidzie? Abo co za dziedzictwo w synie Isaj? Idź do przybytków twoich, Izraelu, teraz patrz domu swego, Dawidzie! I odszedł Izrael do przybytków swoich. 17. A nad synmi Izraelowymi, którzykolwiek mieszkali w mieściech Juda, królował Roboam. 18. Posłał tedy król Roboam Adurama, który był nad pobory, i ukamionował go wszytek lud Izraelski, i umarł. A król Roboam co rychlej wsiadł na wóz i uciekł do Jeruzalem. 19. I odstąpił Izrael od domu Dawidowego aż do dnia dzisiejszego. 20. I zstało się, gdy usłyszał wszytek Izrael, że się wrócił Jeroboam, posłali i przyzwali go, zgromadziwszy się, i uczynili go królem nad wszytkim Izraelem: ani siedł żaden za domem Dawidowym oprócz samego pokolenia Juda. 21. I przyjechał Roboam do Jeruzalem i zgromadził wszytek dom Judzki i pokolenie Beniaminowe: sto i ośmdziesiąt tysięcy przebranych mężów rycerskich, aby walczyli przeciw domowi

Izraelskiemu a przywrócili królestwo Roboamowi, synowi Salomonowemu. **22.** I zstało się słowo Pańskie do Semeja, męża Bożego, rzekąc: **23.** Mów do Roboama, syna Salomonowego, króla Judzkiego, i do wszego domu Judzkiego i Beniaminowego, i do innego ludu, rzekąc: **24.** To mówi JAHWE: Nie chodźcie ani walczcie z bracią swą, a synmi Izraelowymi. Niech się wróci mąż do domu swego, bo to słowo ode mnie się zstało. Usłuchali mowy PANSKIEJ i wrócili się z drogi, jako im JAHWE był przykazał. **25.** A Jeroboam zbudował Sychem na górze Efraim i mieszkał tam, a wyszedszy żonę zbudował Fanuel. **26.** I rzekł Jeroboam w sercu swoim: Teraz się wróci królestwo do domu Dawidowego, **27.** jeśli będzie chodził ten lud, aby czynił ofiary w domu PANSKIM w Jeruzalem: i obróci się serce ludu tego do pana swego, Roboama, króla Judzkiego, i zabiją mię, i wrócą się do niego. **28.** I wymyśliwszy radę, uczynił dwa cielce złote. I rzekł im: Nie chodźcie już więcej do Jeruzalem. Oto bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wywiedli z ziemie Egipskiej. **29.** I postawił jednego w Betel, a drugiego w Dan. **30.** I zstało się to słowo grzechem, bo chodził lud kłaniać się cielcowi aż do Dan. **31.** I poczynił zbory na wyżynach i ofiarowniki z poślednich ludu, którzy nie byli z synów Lewi. **32.** I ustawił dzień uroczysty miesiąca ósmego, piętnastego dnia miesiąca, na kształt święta, które obchodzono w pokoleniu Judy. I wstępując do ołtarza, także był uczynił w Betel, żeby ofiarował cielcom, które był poczynił. I postanowił w Betel ofiarowniki wyżyn, które był poczynił. **33.** I wstąpił do ołtarza, który był zbudował w Betel, piętnastego dnia miesiąca ósmego, który był wymyślił z serca swego, i uczynił święto uroczyste synom Izraelowym, i wstąpił do ołtarza, aby zapalił kadzidło.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.